

ΘΕΩΡΙΑ ΤΕΛΕΣΤΩΝ (Θ.13)
ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΙΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ IV

Αν $T \in \mathcal{B}(H)$ είναι τελεστής πεπερασμένης τάξης, ορίζουμε το ίχνος (*trace*) του T :

$$\text{tr}(T) := \sum_n \langle T e_n, e_n \rangle$$

όπου $\{e_n\}$ ορθοκανονική βάση του H .

Άσκηση 2. Δείξτε ότι το ίχνος ενός $T \in \mathcal{B}(H)$ πεπερασμένης τάξης είναι το άθροισμα των ιδιοτιμών του (συνυπολογίζοντας την πολλαπλότητα κάθε ιδιοτιμής).

Απόδειξη. Ο τελεστής $T|_{(\ker T)^\perp}$ είναι 1-1 τελεστής ορισμένος σε K -διάστατο χώρο Hilbert (όπου $K = \text{rank} T$), επομένως είναι unitarily ισοδύναμος με έναν 1-1 τελεστή S στον $\ell^2(K) := (\mathbb{C}^K, \|\cdot\|_2)$ ο οποίος θα έχει το ίδιο ίχνος με τον T , και τις ίδιες ιδιοτιμές με τις ίδιες πολλαπλότητες.

Θα δείξω ότι

Υπάρχει μια ορθοκανονική βάση $\{x_1, \dots, x_K\}$ του $\ell^2(K)$ ως προς την οποία ο πίνακας του S είναι άνω τριγωνικός.

Αυτό αρκεί: γιατί τότε η διαγώνιος $(\lambda_1, \dots, \lambda_K)$ του πίνακα αποτελείται από τις ιδιοτιμές του, επαναλαμβανόμενες ανάλογα με τις πολλαπλότητες τους (γιατί είναι ακριβώς οι ρίζες του χαρακτηριστικού πολυωνύμου $p(\lambda) = \det(\lambda I - S)$ και συνεπώς το ίχνος του S είναι $\lambda_1 + \dots + \lambda_K$).

Επειδή ο χώρος $\ell^2(K)$ είναι μιγαδικός, το χαρακτηριστικό πολυώνυμο $p(\lambda) = \det(\lambda I - S)$ έχει ρίζα: υπάρχει $\lambda_1 \in \mathbb{C}$ ώστε $\det(\lambda_1 I - S) = 0$, οπότε υπάρχει $x_1 \in \ell^2(K)$ με $\|x_1\| = 1$ ώστε $(\lambda_1 - S)x_1 = 0$. Ονομάζουμε τώρα P_2 την προβολή στον χώρο $H_2 := [x_1]^\perp$ και θεωρούμε τον τελεστή $S_2 := P_2 S|_{H_2}$. Ως προς τη διάσπαση $\ell^2(K) = [x_1] \oplus H_2$, ο πίνακας του S γίνεται

$$\begin{bmatrix} \lambda_1 & * \\ 0 & S_2 \end{bmatrix}$$

(άρα $\langle Sx_1, x_1 \rangle = \lambda_1$). Αν $K = 2$ έχουμε τελειώσει: ο πίνακας S_2 είναι 1×1 , δηλαδή μιγαδικός αριθμός, και έχουμε την επιθυμητή τριγωνοποίηση. Αν $K > 2$, συνεχίζουμε:

Με το ίδιο επιχείρημα για τον $S_2 \in \mathcal{B}(H_2)$ υπάρχει $\lambda_2 \in \mathbb{C}$ και $x_2 \in H_2$ με $\|x_2\| = 1$ (οπότε $\{x_1, x_2\}$ ορθοκανονικά) ώστε $S_2 x_2 = \lambda_2 x_2$. Έχουμε λοιπόν

$$\langle Sx_2, x_2 \rangle = \langle Sx_2, P_2 x_2 \rangle = \langle P_2 Sx_2, x_2 \rangle = \langle S_2 x_2, x_2 \rangle = \lambda_2. \quad ^1$$

Ονομάζουμε τώρα P_3 την προβολή στον χώρο $H_3 = [x_1, x_2]^\perp$ και θεωρούμε τον τελεστή $S_3 := P_3 S|_{H_3}$. Ως προς τη διάσπαση $\ell^2(K) = [x_1, x_2] \oplus H_3$, ο πίνακας του S γίνεται

$$\begin{bmatrix} \lambda_1 & * & * \\ 0 & \lambda_2 & * \\ 0 & 0 & S_3 \end{bmatrix}$$

Συνεχίζοντας έτσι, μετά από K βήματα θα έχουμε κατασκευάσει ορθοκανονικά διανύσματα $\{x_1, x_2, \dots, x_K\}$ στον $\ell^2(K)$ (άρα, μια ορθοκανονική βάση του) και μιγαδικούς αριθμούς $\{\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_K\}$ ώστε ο πίνακας του S ως προς την βάση αυτή να είναι

$$\begin{bmatrix} \lambda_1 & * & * & * \\ 0 & \lambda_2 & * & * \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \lambda_K \end{bmatrix}$$

όπως θέλαμε.

Άσκηση 6. Έστω H χώρος Hilbert και $\{e_i : i \in I\}$ μια ορθοκανονική βάση του. Δείξτε ότι αν $A \in \mathcal{B}(H)$ είναι θετικός τελεστής, το

$$\text{tr}(A) := \sum_{i \in I} \langle A e_i, e_i \rangle \in [0, +\infty]$$

¹(Δείξαμε ότι $\langle S_2 x_2, x_2 \rangle = \lambda_2$. Δεν ισχύει κατ' ανάγκην ότι $S_2 x_2 = \lambda_2 x_2$.)

δεν εξαρτάται απ' την ορθοκανονική βάση και ότι $\|A\| \leq \text{tr}(A)$. Ένας $T \in \mathcal{B}(H)$ λέγεται τελεστής ίχνους ή πυρηνικός (trace class operator) αν $\text{tr}(|T|) < \infty$ (όπου $|T| = (T^*T)^{1/2}$). Δείξτε ότι τότε ο T είναι $\|\cdot\|$ -όριο τελεστών πεπερασμένης τάξης.

Σχόλιο για το τελευταίο μέρος

Έστω $A = (T^*T)^{1/2} \in \mathcal{B}(H)$ θετικός τελεστής με πεπερασμένο ίχνος. Σταθεροποιούμε μια ορθοκανονική βάση $\{e_i : i \in I\}$ του H και θέτουμε, γ για κάθε $n \in \mathbb{N}$,

$$J_n := \{i \in I : \langle Ae_i, e_i \rangle > \frac{1}{n}\}.$$

Εφόσον $\sum_{i \in I} \langle Ae_i, e_i \rangle < \infty$, κάθε J_n είναι πεπερασμένο, και η ένωση $J := \bigcup_{n=1}^{\infty} J_n$ είναι ακριβώς το σύνολο $\{i \in I : \langle Ae_i, e_i \rangle \neq 0\}$, που είναι επομένως αριθμήσιμο. Συνεπώς,

$$\text{tr}(A) = \sum_{i \in I} \langle Ae_i, e_i \rangle = \sum_{i \in J} \langle Ae_i, e_i \rangle = \lim_n \sum_{i \in J_n} \langle Ae_i, e_i \rangle$$

άρα, για κάθε $\epsilon > 0$ υπάρχει $n_0 \in \mathbb{N}$ ώστε για κάθε $n \geq n_0$ να έχουμε $\sum_{i \notin J_n} \langle Ae_i, e_i \rangle < \epsilon^2$.

Ονομάζουμε P_n την ορθή προβολή στον χώρο $\text{span}\{e_i : i \in J_n\}$ (που έχει πεπερασμένη διάσταση) και θέτουμε $B = A^{1/2}$ και $B_n := BP_n$ οπότε $B_n^*B_n = P_nAP_n$. Ο B_n είναι τελεστής πεπερασμένης τάξης. Θα δείξουμε ότι

$$\lim_n \|B - B_n\| = 0.$$

Έστω $x \in H$. Έχουμε $P_n x = \sum_{i \in J_n} \langle x, e_i \rangle e_i$, άρα $x - P_n x := P_n^\perp x = \sum_{i \notin J_n} \langle x, e_i \rangle e_i$. Έχουμε

$$\begin{aligned} Bx - B_n x &= BP_n^\perp x = \sum_{i \notin J_n} \langle x, e_i \rangle B e_i \\ \|Bx - B_n x\| &\leq \sum_{i \notin J_n} |\langle x, e_i \rangle| \|B e_i\| \\ &\leq \left(\sum_{i \notin J_n} |\langle x, e_i \rangle|^2 \right)^{1/2} \left(\sum_{i \notin J_n} \|B e_i\|^2 \right)^{1/2} \\ &\leq \|x\| \left(\sum_{i \notin J_n} \langle Ae_i, e_i \rangle \right)^{1/2} < \|x\| \epsilon \end{aligned}$$

$$\text{άρα } \|B - B_n\| < \epsilon.$$

Αν τώρα $T \in \mathcal{B}(H)$ είναι τελεστής ίχνους και θέσουμε $A = |T| = (T^*T)^{1/2}$, υπάρχει τελεστής $U \in \mathcal{B}(H)$ νόρμας 1 ώστε $T = UA = UB^2$. Έπεται λοιπόν ότι

$$\lim_n \|T - TP_n\| = \lim_n \|UB(B - BP_n)\| \leq \lim_n \|UB\| \|B - BP_n\| = 0,$$

όπως θέλαμε.

Σχόλιο Χρησιμοποιώντας το γεγονός (όπως έδειξε ο Σ.Π.) ότι ο A είναι συμπαγής τελεστής, προκύπτει από το Φασματικό Θεώρημα για συμπαγείς τελεστές ότι υπάρχει μια ορθοκανονική βάση $\{e_i : i \in I\}$ του χώρου αποτελούμενη από ιδιοδιανύσματα του A , με ιδιοτιμές μη αρνητικές βεβαίως. Σε αυτήν την περίπτωση ο A μετατίθεται με τον P_n και ο τελεστής $A_n = P_n A P_n = A P_n$ είναι διαγώνιος ως προς την ίδια βάση, και συνεπώς ο τελεστής $A - A_n$ είναι και αυτός θετικός.

Έχουμε τότε $(A - A_n)e_i = 0$ αν $i \in J_n$ και $(A - A_n)e_i = Ae_i$ αν $i \notin J_n$, οπότε

$$\text{tr}(A - A_n) = \sum_{i \notin J_n} \langle Ae_i, e_i \rangle < \epsilon^2$$

οπότε έχουμε το ισχυρότερο συμπέρασμα ότι

$$\lim_n \text{tr}(|T - TP_n|) = 0$$

γιατί $(|T - TP_n|)^2 = (TP_n^\perp)^*(TP_n^\perp) = P_n^\perp T^* T P_n^\perp = P_n^\perp A P_n^\perp = A(I - P_n) = A - A_n$.